נמוד שי"ח

שאול שיר

רחוב "בר-אילן" סיבוב נוסף

מפקר פיקוד ירושלים של משטרת ישראל, ני-צב יאיר יצחקי, נפגש באחרונה עם הנאום הרב יו-סף שלוב אלישיב שליט"א ובך למד בדרך בלתי אמצעית להכיר את אחד המנהיגים האמיתיים של הציבור החרדי. אותה מנהיגות שברצותה, יכולה היא להוציא לרחוב רבבות רבות של שומרי מצו-ות, כדי להפגין למען השבת או ערך אחר בתורת ישראל. ניצב יצחקי שהתרשם עמוקות מאישיותו של הגריי"ש אלישיב, הבין מהר מאד, כי מאדם שכזה לא יצאות הוראות לירות אבנים לא בשבת ולא בחול וכי אין הוא מזדהה עם אותם צעירים קלי-דעת שפגעו ברגשות של משפחות שכולות ביום הזיכרון לחללי צה"ל. אלא שמשטרת ירוש-לים ושר המשטרה ממשיכים לשמור על קשר עם מנהיגות אחרת של הציבור החרדי, כנראה כדי לשמר את המתח בין הציבור החילוני לבין הציבור החרדי.

העתונים ידעו לבשר השבוע, כי שר המשטרה אביגדור קהלני נפגש עם רבנים של הציבור החר-די המתנגדים באזור רחוב "בר-אילן" והללו הת-נגדו על הפגיעה ביום הזכרון לחללי צה"ל והבטיחו רגיעה ממעשי אלימות בשבת זו.

אצל שר המשטרה ביקרו שמונה איש, שמונה "רבנים", אלא ששמותיהם בעתונים שאני קורא – נשמטו. ובכן, מסתבר, כי קבוצת "הרבנים" הגיעה לפגישה עם הקמב"ץ יהודה משי-זהב, שהסביר בפגישה זו את ההבדל בין קמב"ץ בצה"ל לבין קמב"ץ ביהדות החרדית. קמב"ץ בצה"ל אמר בחי-רך משי-זהב זה ראשי תיבות: קם בצהרים ושל "הע-דה החרדית" זה ראשי תיבות של: קצין מקלות בקבוקים ורצב... קהלני שאינו מבין בדיוק איך מודכב הציבור החרדי קנה את ה"לוקס" שמכרו לו שמונת "הרבנים", שכבודם במקומם מונח, אך ישועה לא תבוא מהם. ניצב יאיר יצחקי הלך בד-רך הנכונה אם כי הקשה יותר וסיפר להשיג תוצ-אות, אם יידע לנתק את ההפגנות בחזון "בר-אילן" מאלה ש"מבעירים" אותן ומעוניינים בהתפסטן. משטרת ירושלים יכולה לחסוך מעצמה ה"כה "באלאגנים" אם תשכיל להידבר עם ראשי העדה החרדית באמת ועם הנציגות האותנטית של היהדות החרדית בירושלים, אין אדמו"ר ואין מג-יד ב"עדה החרדית" שיצדד בירידי אבנים על שוט-רים, בהטחת קללות או בפגיעה ברגשות הזולת.

חילולי שבת המוניים

מסיבות מובנות עדיף לדרן בכותרת הקטע הזה, ברחוק זמן מהאירועים. וכבר ייאמר כי ציבור גדול נפגע מחילולי השבת במוצאי השבת שפתחה את אירועי יום הזכרון לחיילי צה"ל. הנציגות הר-תית סבורה בטעות, כי אם עצרות יום הזכרון נקב-עות בשעתיים-שלוש לאחר צאת השבת ניתן להבטיח כי השבת לא תחולל – ולא היא. כל אירוע גדול הנעשה במוצאי-שבת גורר עמו חילול-שבת גם אם הוא נעשה על-ידי בני-עקיבא וגם אם מדו-בר בעצרת זכרון למורנו האהוב הגרמ"צ נריה זצ"ל. הצוותים הסכניים יוצאים את ביתם ללא "הבדלה", אנשי ההבטחה והשירותים יוצאים את ביתם עוד טרם שניראו שלושה כוכבים וכך אירע שברוב המכריע של עצרות הזכרון קדם להם חילול-שבת, גם אם הוא לא נראה בשמה עצמו.

המפתיע הוא שאחינו הדתיים וחרדים נעזרים בחברות המחללות-שבת בגלוי וניתן לקרוא על כך בעתונות המקומית והכללית.

בקצת רצון טוב ניתן למנוע את כל חילולי הש-בת הללו על-ידי הזזת האירוע לאחר מימי השבוע כפי שעשו עם יום השואה. אם ראשי הציבור הדתי יידעי לכבד את השבת – יכבד אותו גם הציבור החילוני ברובו וחבל ששר התירות, משה קצב שהוא שומר מצוות, נכנע ללחצים לקיים את עצ-רת יום הזכרון במוצאי-שבת.

אש וקיטור רוח סערה

בפגישה השתתפו ארבעה: הרב הראשי לישר-אל, הגרי"מ לאו שליט"א, שר התחבורה, הרב יצ-חק לוי, מנכ"ל הרבנות הראשית גרליה שרייבר ומזכ"ל המפד"ל, זבולון אורלב. הפגישה נועדה לברר, בין היתר, מי מתכוון להציע עצמו לכהונת רב במכרזים העומדים על סדר היום, ביניהם, העיר העתיקה מודיעין.

השיחה כבר בראשיתה תפסה טונים גבוהים בסיגנונה, והמשתתפים בה מסרבים בתוקף לפרט ולתאר את מה שהיה בה.

ככל הידוע פרסומים שראו אור בעתון "הצפה" עמדו, בין היתר, במרכזו של קטע אחד מהשיחה בלישכתו של הרב הראשי. הגרי"מ לאו שליט"א דיווח בנוגע הליכותיו אך מסתבר, כי כשהשיקה צריכה לכך הוא יודע להעמיד דברים על מקומם.

בנעי דל הורה לעצוז

מנכ"ל משרד החינוך והתרבות, בנצי דל הורה לעצור את פרוייקט "אשכולות הפיס".

דל המבקש לשמור על האיזון היחסי בין החינוך הממלכתי דתי לבין החינוך הכללי, נדהם לגלות כי קיפוחו של החינוך הדתי נמשך בעוצמה כאשר המשרד אינו מאויש בשר דתי. כך, למשל, אש-כולות פיס אישר הקמתם של 76 חדרי מעבדות. מתוכם 71 לבתי ספר כלליים ו-5 (!) לחדריים ול-חרדים. כמו-כן הוקמו 49 אולמי התעמלות בחינוך הכללי ואילו הדתיים קיבלו אולם התעמלות אחד בלבד לרפואה.

שוקלר סגן וממלא־מקום

למרות שכבר פורסם אין ספור פעמים, כי אהו-בה פיינמסר פרשת מינוהל הטכנולוגיה הלימודית ועל מקומה התנהלו קרבות עזים – הנה מתברר כי עוד חזון למועד.

במשרד החינוך והתרבות מתנבאת הצעה ול-פיה אהובה פיינמסר תמשיך לנהל את הטכנולוגיה הלימודית ומוטי שוקלר יכהן כסגנה וכממלא-מקומה. ההצעה הזאת נברקת עתה בנציבות שי-רות המדינה ואם היא תאשר אותה, הרי שקרוב לוודאי היא תאומץ על-ידי שר החינוך והתרבות, זבולון המר.

העיר "בית"ד לחרדים בלבד

ב"אמונה" הוא שמה של עמותה המבקשת לסי-יע לזוגות צעירים דתיים-לאומיים להשיג דיור במחיר זול. בראש העמותה עומד יזריא הנהגה מתמיכת ראשי הדור הצעיר במפד"ל.

במסגרת פעילות העמותה היא מבקשת בין הי-תר להקים שכונה בעיר בית"ד. משהחלו ראשי העמותה לפתוח במו"מ עם קבלנים למטרה זו, הם גילו לפתע כי הם אינם רצויים בבית"ד ואף נרמז לזיזירא, כי בעיר ישנם "חמושי מוח" וכראי להיז-רות מהם. זיזיא אינו מתכוון לוותר למרות הלחץ הכבד המופעל עליו ועל אישים במפד"ל לסנת מדרעין להקים שכונה "לכיפות סרוגות" בעיר החרדית.

"בעינינו ראינו שהרבה חשוכי בנים (ל"ע) שנר-רו נדר, שכהוולד להם בן, יקראו את הבן הנולד שמעון על-שם רשב"י, או שנדרו שיעשו את התגל-לת הראשונה של הילד במירון, נושעו בזכות הת-נא רבי שמעון בר-יוחאי". קטע זה המובא מ"עניי-ני הילולא דרשב"י" שבספר "טעמי המנהגים ומקורי הדינים" (הרה"ג אברהם יצחק שפרלינג זצ"ל שו"ב מלבוב) הוא אחד מני רבים המספר את סגולת ל"ג בעומר להיוושע בזרע חיה וקיימא. אדמו"רי חב"ד וכמותם גם אדמו"רים אחרים, פעלו ישועות ביום זה בפקרת עקרים ועקרות הדברים מסופ-רים בהבלטה בביוגרפיות שלהם. וכך כותב (כהנ"ל) עמוד התורה בגאליציה, הרה"ק רבי בן-ציון הלברשטאם, האדמו"ר מבאבוב זי"ע זצוק"ל בשנת תרע"ב לאיש שלומו בירושלים:

"נדרשתי מאחד מאנ"ש יחיה בעניין נשגב, הי-ות ששמע מפי אנשי ארץ הקודש ת"ו, שקבלה בי-דם סגולה לחשוק בנים רח"ל, לנדב חי ראשל משקה ביומא דהילולא של ציון התנא האלוקי רשב"י זיע, ועל כל ישראל, לכן, בחרתי בו לעשו-תו שליח מצווה להזכיר לטובה את הזוג מארי בן חיה לאה עם זוגתו שרה בת שיינדל, שיפקוד אותם השי"ת בזרע של קיימא במהרה בלי שום מכשול ונזק וינדב עבורם ח"י ראשל כנהוג. וכאשר יעזור השית' ויפקדם ביום בשורה במהרה, מוכנים המה לש-לם נדרם לבבם בשמחה..."

הרבי ספרים אפשר לכתוב על ישועות בכל המ-צטרך שזכו עמך ישראל בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר-יוחאי, במיוחד ביום ההילולא שלו ולאנו-רך כל ימי השנה בעקבות תפילה על עיונו הקדוש במירון.

מוקף הצעות שידוכין

הסיפור שיסופר להלן אינו קשור ברשב"י ולא בל"ג בעומר, אך ישועה גדולה יש בו, שלא על-פי גודל הסבע חו באה בעצם הימים האלה כאשר פני נה ומשה מאיר חבקו בן ובת.

מחצרות אדמו"רים וחסידים

ההבטחה שקויימה

בסוף תקופת לימודיו בישיבת "תומכי תמימים" ב-"770", מצא עצמו מאיר מוקף בהצעות שי-רוכין רבות. עלם חמודות, שיראתו קודמת לחוכמ-תו וכל שעה פנויה התמסר ל"מבצעים" של הרבי מלובביץ זיע'. משהשתדך עם פנינה, צדקת בזכות עצמה, לקה במחלה הארורה. הוא החל בסידרת טי-פולים והקרנות ובניהם עסק ב"מבצעים" כאילו הוא אדם רגיל החלושה אינה מנת חלקו. הרבי, באותם ימים בריא ומנהיג את העולם, עודד את רו-חו ונסך בו כוח ואומץ ובחסדי ה' התגבר על מחל-תו שנגזרה ונעלמה. משהחלים לחלוטין והחל מתכנן לצאת לשליחות באחת הערים בארה"ב, האיצה בו הכלה, שיביא את השידוך לכלל גמר, בנישואין כדת משה וישראל. ובעודם רבים בענין, העלה בפניה משה מאיר את החשש, כי הטיפולים הקשים שעבר, פגעו בסיכוייו להביא ילדים לעו-לם. סיכמו ביניהם שישאלו את הרופאים. נועצו השניים עם הטובים שבהם וחללו אמרו כי אינם רואים שום סיבה מדוע לא יוכלו להקים משפחה ככל זוג בריא. מכיוון שזו היתה חוות הדעת הרפו-אית המקצועית, ניישאו השניים בחתונה שהשמחה בה הרקיעה שחקים, שכן גם החתן וגם הכלה אהו-בים על כל מקדיביהם ומכריהם. זמן קצר לאחר הח-תונה החליטו השניים, לצאת לשליחות באחת מערי פלורידה, שבה מספר היהודים גדול יחסית, אלא שהם רחוקים מיהדות ושמירת מצוותיה ואחוז ההתבוללות שם מהגבוהים בארה"ב. אותר בית מתאים ל"בית חב"ד" ונקשרו הקשרים הראשונים עם יהודים בעיר, שחוקסמו מאישיותו של השליח, הרב משה מאיר. אלא שאת עבודתם ליוותה עננה.

ב-"770" מצא עצמו מאיר מוקף בהצעות שי-דוכין רבות. עלם חמודות, שיראתו קודמת לחוכמ-תו וכל שעה פנויה התמסר ל"מבצעים" של הרבי מלובביץ זיע'. משהשתדך עם פנינה, צדקת בזכות עצמה, לקה במחלה הארורה. הוא החל בסידרת טי-פולים והקרנות ובניהם עסק ב"מבצעים" כאילו הוא אדם רגיל החלושה אינה מנת חלקו. הרבי, באותם ימים בריא ומנהיג את העולם, עודד את רו-חו ונסך בו כוח ואומץ ובחסדי ה' התגבר על מחל-תו שנגזרה ונעלמה. משהחלים לחלוטין והחל מתכנן לצאת לשליחות באחת הערים בארה"ב, האיצה בו הכלה, שיביא את השידוך לכלל גמר, בנישואין כדת משה וישראל. ובעודם רבים בענין, העלה בפניה משה מאיר את החשש, כי הטיפולים הקשים שעבר, פגעו בסיכוייו להביא ילדים לעו-לם. סיכמו ביניהם שישאלו את הרופאים. נועצו השניים עם הטובים שבהם וחללו אמרו כי אינם רואים שום סיבה מדוע לא יוכלו להקים משפחה ככל זוג בריא. מכיוון שזו היתה חוות הדעת הרפו-אית המקצועית, ניישאו השניים בחתונה שהשמחה בה הרקיעה שחקים, שכן גם החתן וגם הכלה אהו-בים על כל מקדיביהם ומכריהם. זמן קצר לאחר הח-תונה החליטו השניים, לצאת לשליחות באחת מערי פלורידה, שבה מספר היהודים גדול יחסית, אלא שהם רחוקים מיהדות ושמירת מצוותיה ואחוז ההתבוללות שם מהגבוהים בארה"ב. אותר בית מתאים ל"בית חב"ד" ונקשרו הקשרים הראשונים עם יהודים בעיר, שחוקסמו מאישיותו של השליח, הרב משה מאיר. אלא שאת עבודתם ליוותה עננה.

שלושת הדולרים של הרבי

באחד מימי ראשון התייצבה הרעייה פנינה בתור לקבלת דולרים מהרבי. היה זה לפני כשש וחצי שנים. כשניצבה בפני הרבי זיע' סיפרה את סיפורי הריפאים ואת פסק הדינים, כי "אין מה לע-שות". נטל הרבי מלובביץ' שלושה דולרים ואמר כשהוא מושיט לה שטר: זה בשביל הבעל; זה בש-ביל כשהוא נותן לה את הדולר השני ועל הדולר השלישי אמר: "זה בשביל הילדים שיוולדו". (הר-גע זה הוה מונצח בסרט וידיאו שנמצא בבית משפ-חת פ. בכפר חב"ד). הווג הצעיר החסידי המשיך לבסס את קהילת חב"ד בעיר שליחותם וזו גדלה ממדים מכובדים. בין ידידיו של משה מאיר היו גם כאלה שסרם התקרבו לדת, אך נמנו על ידידי בית חב"ד ועל ידידיהם האישיים שלו ושל רעייתו פנינה. הקשרים עם הווג הצעיר היו כה עמוקים וח-מים עד שהלך מידידי חב"ד נטלו על עצמם את עול מימון הוצאות הטיפולים הרפואיים, שהגיעו לסכומים נכבדים למדי. חלפה שנה ועוד שנה ועוד שנה והישועה לא נראתה באופק. בין חבריו היו כא-לה שאמרו לו, אמנם הרבי בירך ונתן דולר וקורה שהשבוענות למעלה הם אחרים. אלא שהווג החב"די רחה את כל ההסברים ואת כל הפרשנויות והמשיך בטיפולים הכואבים והמעייפים והאמין בכל לב כי הבטחת הרבי זיע' תתקיים, שכן, שום מלה לא יצאה מפיו של הרבי שלא כוונה לכוונה העליונה.

לפני מספר חודשים החזלה הבטחת הרבי מת-ממשת והשמחה אחזה את כל קהל הידידים בעיר פורט לודרדייל שבפלורידה. השמחה הזאת הקיפה כמעט את כל שדרות הציבור היהודי, בהיות הש-ליח ואשתו נושאים חן בעיני כל רואיהם. כך, למ-של, בחנוכה אירפשרו למשה מאיר להציב 8 חנוכיות באתרים מרכזיים בעיר ואת החנוכייה הג-בוהה ביותר, העמידו בחצר בית המשפט של העיר ובכל יום שופט אחר, יהודי, הדליק את נר החג.

בתום תשעה ירחי לידה ראו אור עולם בן ובת. אחד מבעלי הבתים במקום עדיין חילוני, אך התק-רב ליהדות כתוצאה מהחיכרות עם הווג החב"די, התפנה מכל עיסוקיו נסל עמו את משה מאיר ויחד טסו לציון של הרבי מלובביץ, כדי להודות לו על "המתנה" היפה שקיבלו. למחרת בהדרו של הרבי עלה משה מאיר לתורה והעניק לבתו הטרייה את שמה של אמו של הידיד שניוליזה עמו לניו-יורק ושמה בישראל גולדה.

הברית בבית חב"ד

כאשר חזרו לפורט לודרדייל החלו מיד בהכנות לברית המילה של הבן. משה מאיר שרכש בניין ענק שישמש את בית חב"ד החדש, החליט לערוך את ברית המילה לבנו בבניין הזה, כדי שהחברים והאוהדים הרבים שיבואו ל"ברית", שהתקיימה לפני כשלושה שבועות, יידעו בשביל מה הם צרי-כים לחסוך כסף מכאן ולהבא.

ושם ניתן לו לבן, מנחם מנדל נ' המון רב בא לחזות בזיו פניו. ביניהם כאלה שבאו במיוחד מחב"ד לרי להיות ליד בני הזוג בשעת השמחה כפי שהיו לצדם בשעות הקשות.

צדיק גוזר והקב"ה מקיים...